

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.
PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an	3 coróne	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe $\frac{1}{2}$ de an	6 »	
Pe un an	12 »	

Neplăcut.

Un agent al unei bănci de asigurare ajunsă odată la N. de unde avea de gând să meargă într'un sat învecinat O. Prin' acele ținuturi nu era tren și așa agentul intră în crișma din apropierea poștei. Aici se dea de obicei poștașii.

— Ciare e poștașul din O? — întreabă de ce de față.

— Eă, mării ta! — îi răspunde un ficior voinic.

— N'ași putea merge până acolo cu d-ta?

— Cum nu!

— Eă, ai mâncat deja?

— Încă nu! — îi răspunde poștașul.

— Atunci spune să-ți aducă ceva de mâncare și beut; plătesc eă.

Când poștașul sfârși cu masa, agentul se apropia de el.

— Noa, fãrtate, putem deja pleca?

— Da, mării ta.

— Atunci să plecăm dară, căci mî-e de grabă.

Poștașul se scoală, î-și atîrnă traista după grumaz, apucă măciuca și punându-și pălăria pe cap iese după agent.

Ajuns în curte agentul se întoarce.

— Noa, fãrtate, care e căruța ta?

— Eă n'am căruță.

— Cum n'ai?

— D'apoi eă, mă rog ă poștaș pedestru.

Deductie.

Bãrbatul: Nevastă dragă, spune-î doftorului nostru de casă, să meargă care-va zi la spălătoreasa noastră.

Nevasta: Cum, e bolnavă doară?

Bãrbatul: Trebuie că suferă de influență.

Nevasta: Cine ț-a spus-o?

Bãrbatul: Nime; o deduc numai din împrejurarea, că săptămîna asta mî-a trimis cu 10 batiste măi puține decât î-am dat să spele.

Din școală.

— Cât e de 6 orî 12, Petre?

— 72.

— Bine. De unde o știi?

— Așa mî-a șoptit-o Ioan.

Optimist.

Judecãtorul: Acuzatorul spune, că și d-ta ai fost în crișmă, când acuzatul l'a lovit măi de multe orî în față.

Martorul: Eă, mă rog, n'am vëzut nimic, căci ședeam cu spatele către eă.

Jud.: Dar când ai auzit întia pocnitură te-ai întors curios, să vezi ce se întimplă?

Mart.: Eă nu, mă rog, eă credeam că — se sărută.

«Ș V I N D L E R».

— Moî, Șmule — strigă Kobi mânios către vecinul seu Șmule, — așa da ȳo îndat ta tin on palme că pi loc cade la tu toate trizeci și doi dinți.

— Com zis thu? — ȳ-l ȳntreabă Șmul, — asta plăcea la minȳ se vȳd io!

— Na! — ȳ zice Kobi și-ȳ rade o palmă sdravȳnă.

— Șvindler aforisit și blăstȳmată, ce este la thine — strigă Șmul indignat. — Nicȳ o dinte nu cȳzut la io!

Culmea invidiei.

Mama ȳ-șȳ bate cei doȳ copii, fiind-că fuseserȳ reȳ. La amiazȳ vine tata acasă și se adreseazȳ copilului mai mic, care ȳncă tot plȳngea.

— Dar tu de ce plȳngȳ, Nișule?

— Pentru-că mama l'a bȳtut pe Ghișȳ cu mȳtura cea nouă, iar pe mine numai cu cea vechȳ.

Pȳrerea lui Rabbi.

— Aȳ, vaȳ! — sbiarȳ Sara Gȳmploch, alergȳnd la Rabbi — Rabbi-leben, este baȳ mare, ficio-rele mio, ȳșig nebonit la el.

— Com, com? — ȳntreabȳ Rabbi uȳmit.

— Poȳ așȳ, che muncat la el șunchele și sȳrotat el pi socȳcișȳ-leben.

— Nȳ, ce tel di nebonie este aia? — observȳ Rabbi — Dache fi sȳrotat el șunchele și muncat la ei socȳcișȳ-leben fi fost nebon, dar acom este la el minȳte ȳntreg.

Mȳngȳiere.

Inspectorul: Nicȳ atȳta nu șȳtii unde zace Bucureșȳ? E de desperat!

Elevul: Pentru acea sȳ nu despereze domnul inspector, — va spune-o ȳndatȳ domnul ȳnvȳșȳtor!

Indirect.

Badea Pavel șȳ-a trimis bȳiatul cu o vorbȳ la cumȳtrul seu George de lȳngȳ biserica.

— Noa, Todica! — ȳ-l ȳntreabȳ tatȳl seu la renȳtoarcere — ȳ-aȳ spus la baciul George ce țȳ-am spus?

— Spus.

— Șȳ ce țȳ-a zis?

— A zis, sȳ te rog sȳ-ȳ trimișȳ ȳncȳ odatȳ vorbȳ cȳ din cea ce mȳ-aȳ spus sȳ-ȳ spun acum, nu ȳntelege nimic.

D'apururȳ geșeftar.

Kohn Sami — un vlȳstar al familiei mari și bogate Kohn — avȳnd sȳ facȳ o cȳlȳtorie ȳn Londra, ajuns aici se ȳbolnȳvi. Fu darȳ silit sȳ chieame un medic renumit, cȳruia trebui sȳ-i plȳtiascȳ de fiecare vizitȳ 2 guinee (24 fl.), cu totul 120 fl.

Ajuns acasȳ aminteșȳte și de boala asta.

— Har domnului, fost și io bolnavȳ.

— Nȳ, di ce har domnului, Kobi-lȳben? — ȳ-l ȳntreabȳ mama.

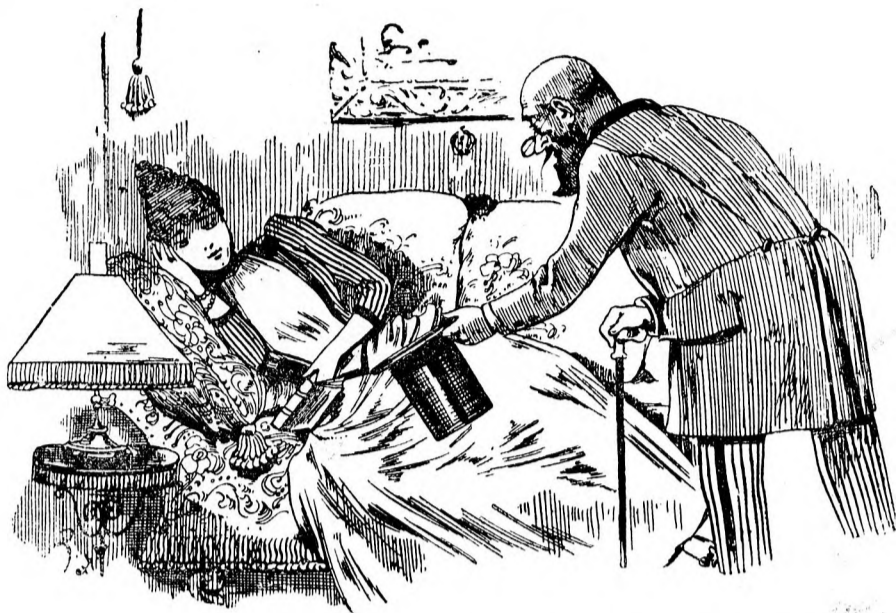
— ȳnchipuȳe numai la thin, Rȳfki-leben, dache la minȳ fost rinduit di Dumnezo se fi beteag di 120 florenșȳ, chitȳ timp ar fi trebuit io fi aici beteag, ca conta loȳ doftor-lȳben sȳ facȳ 120 di florenșȳ?

Oprelișȳte naivȳ.

«Plimbarea peste cȳmpul acesta e oprit. Cei carȳ vor ȳncȳlca aceastȳ oprelișȳte se vor pedepsi cu 5 fl. ȳncȳlcȳtorȳ sȳnt rugașȳ a arunca baniȳ ȳn cutia din jos.

Magistratul.»

Autopersiflare.

D-soara: O d'ar ezista un mijloc care să te facă să rămâi pururea tânără.

Medicul: Este unul.

D-soara: Care?

Medicul: Fă din mine medicul d-tale de casă și nu vei îmbătrâni.

Spirit întreprinzător.

Tatăl: Spone noma, Moriț-leben ce ai faci tu dache da io la thin on bancnotele di 10 fl?

Moriț: Nü, merge io într'o dughean și schimba bancnotele, apoi merge în altă dughean și schimba înderept, apoi schimba iară...

Tatăl: Nü, și ce folos ar fi la tin din asta?

Moriț: Wie haisst? ce folos? Nü, unde-va doară ar da mai mult înderept!

Logică puternică.

Bătrînul Toma Gorun, proprietar în V. era un om serios, pe care arare ori îl vedeai rîzînd, dar pentru aceea îi plăcea și lui glumiile succese.

Odată intră în casa lui dascălul Vasile Faur din R., un om încă tîner, pe care Gorun nu-l văzuse încă în viață.

— Bună ziua, domnule Gorun! — îl salută acesta.

— Bună ziua să de D-zeu — îi răspunde Gorun.

— Cu ce-ți pot servi?

— Noi ne cunoaștem deja, nu-ți așa?

— Ne cunoaștem?... cum adecă...

— N'ai fost poate săptămîna trecută în tîrgul din Satul nou?

— Eü nu!

— Atunci nici n'ai fost d-ta acela care mi-a dat în tîrg două palme?

D'ale copiilor.

Pristavoi a citit nevestei sale un articol despre viața mormonilor. Sfirșind observă că și Ghiță îl ascultase.

— Noa, Ghiță — îl întrebă tatăl seü în glumă — ți-ar plăcea să trăiești printre mormoni.

— Mie nul

— Și de ce nu?

— Pentru-că de câte ori așa voi să mă duc în vecini la Petriță, mereü ar trebui să cer permisie dela o duzină de mame!

Prea boacănă...

Obșitoșul (povestind în sat): Când am fost în Bosnia și din Banyaluka a trebuit să mașiolim în Tuzla așa vînt a suflat încât până făceam un paș înainte, vîntul ne mâna doi înderept.

Un fițor: Și-apoi cum ai ajuns în Tuzla?

Obșitoșul: D'apoi așa că căpitanul ne a comandat: «*Kehrt euch*».

— Firește că nu!

— Ei, atunci sîntem doară prietini bun! Am să rămân dară la d-ta la masă.

Gorun l'a primit și ospetat bine. La plecare s'a uitat drept în fața descălului invențios și i-a zis zîbind:

— Înseamnă-ți acum bine fața mea, ca dacă odată în adevăr ți-ași trage în tîrgul din Satul-noi două palme, să n'o pot nega.

Veduva.

Prietina: Nu-ți așa, draga mea, că la moartea bărbatului teü a plouat tare?

Veduva (oftând): O doamne, și'ncă cum! Haina și pălăria mea nouă s'au ruinat cu totul... ziua asta n'o s'o uit în veci.

D'ale vîntătorilor.

Vîntătorul I.: Mi crede, dacă î-ți spun, că în trei zile am împușcat 999 de epurî?

Vîntătorul II.: De ce nu zici mai bine tocmai 1000?

Vîntătorul I.: Crezi poate, că de dragul unuî epure am să mă fac mincinos?

Esceptia . . .

Doamna (cătore servitoarea care numai aceeași zi a intrat în slujba ei): Și-apoi să nu uiți, că ai să te porți față de copiii mei cu iubire!

Servitoarea: Da, doamnă.

Doamna: Firește între copiii aceștia nu e a se număra și ficiorul meu, care acum s'a întors dela universitate.

«Î-ți mai aduci aminte . . . ?»

— Î-ți mai aduci aminte de țermurii încântătorii ai mării, unde atâta am jucat și cântat și unde din cabina de scaldat ți-au furat cîsornicul de aur?

— Î-ți mai aduci aminte de restaurantul acela escelent, în care am luat prânzul exevisit, după care opt zile ai zăcut bolnavă în pat?

— Î-ți mai aduci aminte de cavalerul al cărei cunoștință o făcurem la masă, și care ne amuza atât de mult, și după ce ți-a cerut 200 de coroane împrumut a dispărut pe vecie?

— Î-ți mai aduci aminte cât de interesant a fost în peștera aceea, în care admiram stalactiții strălucitorii, și ne-am ruinat total hainele?

— Î-ți mai aduci aminte de imosantul re-sărit de soare, de care am avut parte stând pe

vîrful unei stânci, cu care prilej ne-au înghețat ochii de gaină?

— Î-ți mai aduci aminte cât de veselii am șezut la rentoarcere în tren și cât de fericiți am fost, când la deraierea trenului n'am suferit decât niște mici contuzii?

La fântână.

La fântân'-am întâlnit-o. Mă-sa peste gard privia.

Eū mă pun și-o prind de mijloc, ea începe a țipa.

— Ce ți-e fato, vai de mine? — N'am nimica dragă mamă,

— Dar urciorul s'a versat și de spart î-mi fusce teamă.

Eū o prind și-a doua oară. Ea se'ntoarce, mă privește. Ce senini î-ăs ochii negrii! Haid, m'arunc și o sărut.

— Feri, dă-mi pace, las' acasă să mă duc! Iată mama e la gard și d'acolo me pândește.

— Dă-mi, mai dă-mi o sărutare și-ți dau drumul să poți merge.

— Vai de mine, ce voi face! Na î-ți dau dar nu-mi mai cere . . .

Eū mă plec și o sărut . . . Mă-sa strigă: Fato, vină!

— Mai așteapt'o leacă mamă, căci cofița nu mi-e plină!

B.-Lazuri.

G. Popoviciu.

D'ale sezonului.

— Da, da, petrecerea soției mele în băile dela Marienbad m'a costat 2000 fl.

— Cum, așa scump e în Marienbad?

— Nu, dar aici acasă!

Idee «briliantă».

— Stai, drăguță, am să-ți comunic o idee briliantă!

— Știi, domnule, abzie bucuros de «idee».

Pe cotituri . . .

Balerina: O, dragă conte, cât sînt de nefericită!

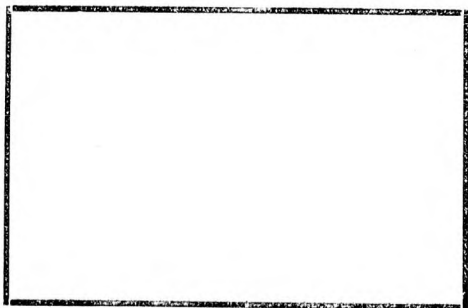
Contele: Ei, ce năcaz ai, scumpa mea Eliza?

Balerina: De o vreme încoace ori unde m'ași duce, mereu mă urmărește un bărbat.

Contele: Mizerabilul! Cine-i? Am să-î vorbesc numai decât!

Balerina: E croitorul meu! Am să-ți dau adresa lui.

Portretul

genialului și providențialului politician român, care e în curat cu cea ce vrea.

Mai are vreme.

- Ce ai, frate, de ești așa abătut?
- Soacra mea e pe moarte.
- Ei las, vei avea încă vreme să fi întristat după ce — se va însănătoșa.

Opoziție.

Într'un restaurant un vegetarian a ținut o prelegere despre avantajile vieții de vegetarian.

După prelegere se adresează celor de față:

— E cine-va între D. Voastre care are ceva de obiectat la cele spuse de mine?

O voce din public: Da! Chelnăr! O friptură de porc!

Laconic.

— «Dragă tată, trimitem de loc 50 de coroane, căci am lipsă mare de bani.

P. S. Tocmai acum î-mi vine în minte că am lipsă de 100. Trimite-mi dară 100. Te îmbrățișează Nicu.»

*

— «Dragă fiule, aici î-ți trimit 100 cerută, deși mie nu-mi mai rămâne nici un ban.

P. S. Acum î-mi vine în minte, că și eu am lipsă de 100 de coroane. Nu-ți-o pot dară trimite. Te îmbrățișează Avram.»

Un tost ciudat.

Cu prilejul unei nunte tinăre părechie se pregătește să plece, cea ce înseamnă sfârșitul petrecerii, când fratele miresei se scoală d'odată.

— Doamnelor și domnilor! Deoarece tinăra părechie vrea să plece voi fi de tot scurt. Vă rog să prindeți fiecare câte un păhar, să vă ridicați și să căutați de nu s'a așezat cineva pe cilindrul meu cel nou?

Slăbiciune.

— Ai auzit deja că băcanul Filimon a dat faliment?

— Faliment? Știi că asta mă atinge? Eră mi-a fost promis anume ceva. Între astfel de împrejurări însă ar fi firește o slăbiciune din partea mea să-l țin de vorbă.

— Ce ți-a fost promis?

— Mâna fetei sale.

Partea serioasă.

Avis!

„Societatea pentru crearea unui fond de teatru român“ anul acesta î-și va ținea adunarea generală în Șimleul-Silvaniei la 1. 2 și 3 august nou.

Neputând publica — din lipsă de spaț — programa detaiată a sărbătorilor ce se vor aranja cu acest prilej, amintim numai că la concert și-au dat concursul artiste noastre:

Adelina Fiso, Virginia Gal, Adela Trif și Cornelia Man și artiștii *Virgiliu și Sigismund Pop*.

Vor avea loc: excursii, reprezentație teatrală și a. m.

BIBLIOGRAFIE.

(În rubrica asta vom lua notiță de toate cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însoțindu-le eventual de recenziuni).

În editura librăriei *Leon Alcalay* în București au început a apare autorii români în ediție populară. Până acum au apărut poeziile lui Eminescu (2 numere à 16 cr.) și ale lui Alesandri (13 numere). Tot acolo au apărut și

Nuvele de I. Pop Reteganul . . . 1 leu.

Rime vesele de N. Țincu . . . 1 leu.

Recomandăm cititorilor noștri această librărie românească. Opurile se pot căpăta în orî ce librărie. La cerere se trimite catalogul complet al «*Bibliotecii pentru toți*» (196 de numere à 16 cr.)

La Administrația acestui ziar se află de vânzare:

«Almanacul Vulturului»

partea I.

Prețul, spedit franco . . . . . 3 cor.

I. I. Sceopul: «Pribeag»

Prețul, spedit franco . . . . . 1 cor. 50 b.

Posta Redacției.

Fedor. Primit și mulțumită. În unul dintre numerii mai apropiați. Salutare.

Lin. În «ideile filozofice» ce ni le-ai trimis numai de două lucruri n'am putut da: de idei și de filozofie. De altminteri — abstragînd dela ortografie și gramatică — nu am avea în ele nimic de excepționat.

Alax. Voiam s'o rezerv pentru numărul, de care am vorbit. Pentru acela însă o să facem altceva. Aștept cu nerăbdare scrisoarea promisă. «Alax et Gusti». Mă-ai deșteptat curiozitatea. Aștept articolul cu atîta dor cu cât așteptau iudeii pe Messia lor . . . Faceți să nu aștept cel puțin — atîta. — Băiete, încă o bere!

L. (S.) Ce ziar e «*Criza de Paris*», de care pomenește suplimentul literar al «*Tribunei*» n-rul 118, la felurimî? Hîm, nu în Paris este *criză*, ci în capul bîetului traducător, care din «*Cris de Paris*» — «*stri-gătul*» Parisului, a făcut «*criza*» Parizului.

Nițu. Dacă î-ți dăm voie să ne trimiți din vreme în vreme poeziile umoristice, nuvelete satirice și schițe vesele? Firește, do'n'le, firește. În orî ce moment î-ți stă la dispoziție — coșul nostru de hîrtie.

Lucifer. «O noapte grozavă» (schiță umoristică) și «coșul de hîrtie» aduc la cunoștința tuturor cununia lor săvîrșită azi dimineață la 9 și 1/2 cîasuri.

Bar. Ai noroc deosebit! Glumile d-tale au figurat la cununia de măi sus ca frați de mire.

G. Trailă (B. L.) «Ismersz-e ön maga nekinek te-gedet te az a kemelles és szemelles és reszelmes hazi nyuz játék? — Salutări archipăsărești!

Alex. Programa a sosit pentru numărul ăsta prea târziu. De vom avea loc vom publica-o în numărul dela 1 august. Primit-ai scrisoarea? Servus.

Br. Întors numai azi mă-a fost cu neputință să-ți răspund. Cât de curînd vei avea însă deslușirile dorite. Salutare.

Flar. «*Și durerea m'a'muțit*» e încă cel măi reușit vers din poezia d-tale . . . Cu toate aste nu înțelegem de ce găsești d-ta de nevoie s'o spuî asta în 11 versuri? Un singur șir ar fi exprimat mai cu aplomb ade-vărul și ar fi corespuns măi bine prozodiei române.

Linț. O să facem ce va fi cu putință. Hotărît nu-ți putem promite nimic. Când vei trece pre la noi am să-ți es în cale. — Servus.

Lux. «Lux» pe românește înseamnă lumină . . . Nu știî cum se numește oare pe latinie — coșul de hîrtie? Pagubă . . .

Imprumut de bani cu 8⁰/₀

Pe hîrtii de valoare și losuri dă împrumuturi pe lîngă procente măi mici ca

ori care alta casa de amanetare (zalog)

și anume dă la sume măi mici pe lîngă 10⁰/₀, la sume măi mari pe lîngă

8⁰/₀ împrumuturile cele măi mari

Casa de amanetare

M. KLEIN și FIU,

Oradea-Mare str. Kossuth Lajos n-rul 9.

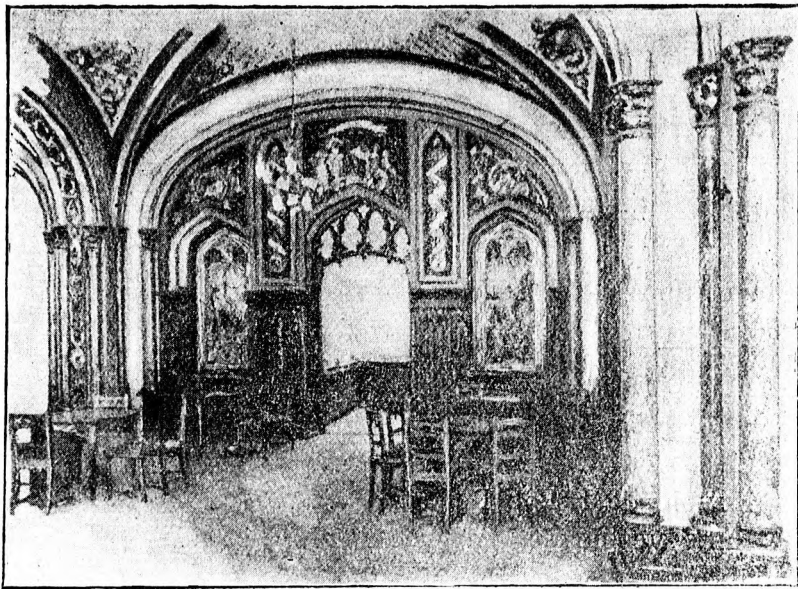
Hîrțile de valoare le scoatem dela amanet și dăm pe ele împrumuturi măi mari pe lîngă camătă măi mică.

Plătirile împrumuturilor se pot face în rate cât de mici.

Renumita bererie la „Carul cu bere“

(Proprietatea «Fratii Mircea», români transilvaneni.)

— Bucuresti vis-a-vis de palatul postelor. —

Dăm cu plăcere portretele acestor frați ai noștri, de origine din Cața (Transilvania), cari prin muncă cinstită și caracter puritan au ajuns să fie proprietarii celei mai grandioase bererii din orientul Europei.

Dintre acești bravi frați, mai ales Nicolae și-a eluptat recunoștința cea mai înaltă a M. S. Regelui Carol I. care 'l-a decorat cu «Steaua României» la gradul de cavaler pentru meritele câștigate pe acest teren al industriei.

Nici un Român de dincoace, având a călători în capitala României să nu întârzie a cerceta această bererie grandioasă.

Dăm la acest loc esteriorul precum și o parte din interiorul pomposului palat (proprietatea fraților Mircea).

